

KAVLAAR MET BRUINE BONEN

Komedie in drie bedrijven

door

DIANA MONSHOUWER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KAVIAAR MET BRUINE BONEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DIANA MONSHOUWER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Hendrik – Zwerver. Stoer type, grote mond, maar klein hart. Draagt oude vieze kleding. Pantalon (liefst te groot), met jasje en daaronder een blouse die over de broek valt. Ongeschoren. Ook draagt hij een pruik die bij opkomst bij het derde bedrijf wordt afgedaan. Tijdens het derde bedrijf ziet Hendrik er keurig uit in een (ook te groot) driedelig pak, met keurig gekamd haar en is geschoren.

Gijs – Zwerver. De onnozelheid zelve. Draagt zielige, veel te kleine en gedateerde kleding. Op het kinderlijke af.

Simon – Zwerver. Blijkt later Arnold te zijn. Draagt een vies T-shirt met gaten en een vieze spijkerbroek met gaten. Ook draagt hij een pruik, een nepbaard en bril. Deze attributen zal hij tijdens het derde bedrijf afdoen, zodat er een ander persoon tevoorschijn komt. Om het zo goed mogelijk te spelen, moeten Simon en Arnold duidelijk twee verschillende personen zijn.

Miranda – Type enorm zweverig en flowerpower . Draagt sandalen met geitenwollensokken en een aantal rokken of lagen stof over elkaar heen. Blousje of jasje van fluweel en wellicht bloemen in het haar en een aantal kettingen.

Catarina – Zeer keurige dame. Houdt van stand en merken. Vindt zwervers vies volk en moet er dus weinig van hebben. Zij wisselt van mantelpakjes tijdens ieder bedrijf. Draagt over de top aan sierraden. Haar haar zit bij opkomst van het eerste bedrijf keurig (in bijvoorbeeld een Grace Kellyrol), maar na verloop van het stuk, raakt haar kapsel steeds meer verward tot het er uiteindelijk niet meer uitziet. Heeft een overdaad aan spullen bij zich.

Lena – Zwerfster. Onverschillig type. De jongste van het stel. Heeft punkhaar (of in ieder geval onnatuurlijke kleuren in het haar of pruik), draagt spijkerbroek met rafels, T-shirt met gaten, lange oorbellen, onnatuurlijk opgemaakte ogen en tatoeages.

DECOR:

Het gehele stuk speelt zich af onder een brug. Dit kan vrij eenvoudig worden opgezet. Op de achtergrond een “muur” al dan niet voorzien van graffiti. Verder staan er een aantal dozen, gevulde vuilniszakken, en aan het begin van het stuk één gammel bed (of andere slaapplek). Later komt er nog een stretcher bij en nog een drietal slaapplekken (dit kunnen ook gewoon een paar dekens of slaapzakken zijn).

Het leuke van dit decor is, dat er uit de dozen, vuilniszakken (en de winkelwagen die later ook op het podium komt) leuke of gekke attributen tevoorschijn kunnen komen die gebruikt of bekeken kunnen worden door de personen die wel op het podium aanwezig zijn, maar even geen tekst hoeven te spreken.

Het podium kan uiteraard naar eigen inzicht nog verder worden aangekleed met bijvoorbeeld een klike, (nep)vuurtje of “rommelmarkt” spullen.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Er staat niets anders op het toneel dan wat gevulde vuilniszakken en een gammel bed op het toneel. Op het bed ligt Gijs wakker te worden onder een rommelige laag lappen.

Gijs: *(slaperig)* Hendrik? *(voelt uitgebreid op de plek naast hem met zijn ogen nog half dicht)* Hendrik, ben je al wakker? *(schrikt dan echt wakker)* Hendrik, waar ben je? *(roept hard)* Hendrik!!! *(schietaut uit bed en heeft van alles aan, ook schoenen zonder veters en wordt zenuwachtig.)* Oh, *(scheld)* podolotum Hendrik, *(angst)* je had me beloofd me niet meer alleen te laten *(gaat nu gestrest over het toneel en verliest zijn schoenen, die hij weer probeert aan te trekken. Kijkt dan om zich heen)* En hij heeft de auto ook meegenomen. *(in de lucht pratend)* Hendrik, je had me beloofd dat ik mee mocht rijden als je met de auto weg zou gaan. Wat is dit een nare manier van wakker worden. *(idee)* Bellen, ik moet hem bellen. *(zoekt druk tussen de dekens, die over het toneel heen vliegen).* Hendrik, hou vol, ik bel je. *(duikt in de vuilniszakken en maakt er complete chaos van)* Waar is de telefoon? *(zichzelf moed in pratend)* Telefoon. *(om zich heen kijkend)* Telefoon. Ik zoek de telefoon en ik vind hem zo. Dat weet ik zeker. Hendrik, we bellen zo. *(idee)* Wacht even *(en doet nu net of hij de telefoon al in zijn handen heeft)* Nummer. Wat is ook weer het nummer van Hendrik? *(denkt na en schudt de denkbeeldige telefoon wild heen en weer en praat in de telefoon)* Hallo? Hendrik ik bel je, maar moet even de telefoon zoeken en dan nog even je nummer, maar ik bel. Hou vol! *(en duikt weer tussen de vuilniszakken. Dan komt Hendrik het toneel op sjokken, gehuld in oude vodden, blouse uit zijn broek, te groot colbert. Hendrik duwt een goed gevulde winkelwagen met rommel het toneel op en zingt een deuntje voor hij opkomt. Duidelijk in zijn sas)*

Hendrik: Moge Gijs, ik zie dat je al wakker bent. *(ziet nu de rommel overal verspreid liggen – verbaasd)* Man, wat is hier gebeurd?

Gijs: *(schrikt op)* Hendrik! Dit moet je nooit meer doen.

Hendrik: *(verbaasd)* Wat heb ik gedaan?

Gijs: Weggaan, zonder mij.

Hendrik: Kom op zeg, stel je niet zo aan. Ik ben een uurtje weg geweest.

Gijs: (*help*) Een uur! Ben ik een uur alleen geweest?

Hendrik: (*zucht*) Zit je in de luiers of zo?

Gijs: Dat is niet leuk om te zeggen. Je weet dat ik angst heb als ik alleen ben. (*blij*) Maar Hendrik, je bent er weer (*rent naar Hendrik toe en omarmt hem alsof hij hem nooit meer los wil laten*).

Hendrik: (*word er even niet goed van*) Gijs, doe normaal zeg! (*kijkt rond*) Je weet nu toch onderhand wel dat de afspraak is, (*kijkt bedenkelijk omhoog*) na drie jaar, dat er altijd één van ons hier blijft, zodat er geen ongenode gasten aan onze spullen komen.

Gijs: Ja, maar ik vind het nog steeds eng om alleen te zijn. Dat weet je.

Hendrik: Jij weet ook dat we het hier niet zomaar zonder iemand kunnen achterlaten. Ook niet voor heel even. En vertel me hoe al die rommel hier komt.

Gijs: (*klampt nog harder vast*) Ik was je kwijt. Ik was bang Hendrik. Je had me beloofd om me nooit meer alleen te laten.

Hendrik: Dat heb ik nóóit beloofd. (*beetje geïrriteerd*) Je sliep nog toen ik wegging. Wat is hier gebeurd?

Gijs: En je had ook de auto meegenomen.

Hendrik: Auto..?(*raakt nu dubbel geïrriteerd*) Zoiets heet een winkelwagen.

Gijs: Ik mocht meerijden als je met de wagen ging.

Hendrik: (*verbetert*) Winkelwagen!

Gijs: (*gehaast napratend*) Winkelwagen. (*dan snel*) Dat had je me ook beloofd, dat ik mee mocht rijden.

Hendrik: Alsjeblieft zeg, zie je jezelf al zitten in die kar? Dat neem je toch niet serieus. Hoe oud ben je? (*spottend en klapt rekje open*) Tussen het rekje...?

Gijs: Dat had je beloofd.

Hendrik: En...beloftes zijn er om te breken. Dat weet je nu toch onderhand wel. (*boos*) En laat me nu los! Hoe komt die rommel hier?

Gijs: Ik zocht de telefoon.

Hendrik: (*verbaasd*) Telefoon?

Gijs: Om je te bellen. Ik wist niet waar je was.

Hendrik: Telefoon? We hebben helemaal geen telefoon.

Gijs: Ik kom wel vaker spullen tegen waarvan ik niet wist dat we dat hadden. Het zou toch kunnen?

Hendrik: Gijs jongen, ga iets nuttigs met jezelf doen. Alsjeblieft, werk tenminste ergens aan! En als ik je een tip mag geven (*wijst naar hoofd*) begin hier!

Gijs: (*laat nog steeds niet los*) Je weet dat ik bang ben zonder jou.

Hendrik: (*en nu heel duidelijk*) En nu loslaten! Moet je jezelf eens zien. Je lijkt wel een ohoe die wijdbeens tegen een eik is gevlogen en die nog niet weet hoe het verder moet. (*schreeuwt*) Doe normaal Gijs!

Gijs: (*schrikt*) Sorry, ja Hendrik, sorry, sorry! Jij bent ook de enige die ik heb.

Hendrik: Even voor de duidelijkheid Gijs, ik ben jouw bezit niet. Je betaald geen belasting over me en je kan me ook niet oprollen of uitklappen. Je kan me niet in een koffer bergen, in een kast zetten of op de grond uitspreiden. (*kijkt Gijs even aan*) Snap je, dan ben je géén bezit.

Gijs: Hendrik, je weet dat ik drie dagen aan de billenplas ben geweest toen die man met een geweer boven mijn neus stond te zwaaien.

Hendrik: Die man wilde niets van je. Het was een grap. Daar hebben we het nu al 20 keer uitgebreid over gehad. Die man was dronken. Kachel! Klaar, over en uit. (*boos*) En heb het niet over billenplas! Alsjeblieft, wordt eens een vent.

Gijs: En toen moest ik rennen, omdat ik het niet meer tegen kon houden.

Hendrik: (*trekt vies gezicht en streng*) Daar zouden we het niet meer over hebben. Jasses Gijs, verboden onderwerp! (*boos*) En nu stoppen we er over.

Gijs: Dat is toch naar. Je moet, maar je weet niet zo snel waar je het dan moet laten. En voor je het weet heb je dan weer pech in de broek.

Hendrik: Gijs, alsjeblieft!(*met nadruk*)Ik heb pech! Met jou! De schaamte ook, toen je de boel stond weg te poetsen. Gewoon open en bloot met je johannes langs de slootkant flapperen. (*is het nu zat*) Nou, help eens mee.

Gijs: (*druk*) Ik wist toch niet waar ik dat anders moest doen en jij kreeg last van mijn lucht. En ik had geen handdoek bij me en ik vind het niet prettig om nat in mijn onderbroek te stappen. Dat was de enige manier om hem droog te krijgen.

Hendrik: Tjonge jonge. Ik had niet alleen last van de lucht, maar van jouw hele ik. (*geïrriteerd*) Gijs, ik hoef dat hele verhaal niet weer te horen. (*wacht even*) Klaar nu? Alles verteld? (*wacht nog even of er nog meer komt*) Help me beter met uitladen van het wagentje.(*trots*) Ik heb prachtige dingen gevonden.

Gijs: Ja maar toch is het heel spannend als iemand een geweer naar je toesteeft. (*Hendrik haalt ondertussen allerlei gekke spullen uit z'n kar*)

Hendrik: Dat was géén geweer!

Gijs: Wat dan?

Hendrik: Kappen nu! Ze nemen je heus niet mee. Wees maar niet bang, je bent echt nog geen halve cent waard. En nu stoppen we er écht erover!

Gijs: Maar als ik....

Hendrik: Kijk eens wat een mooi kussen ik heb gevonden. Lag gewoon voor het oprapen langs de kant van de weg.

Gijs: Die hebben we al.

Hendrik: Ja, één voor zijn tweeën. Nu hebben we er ieder één voor onszelf.

Gijs: Oh, een bloempot, dat is gezellig. Is dat voor de gezelligheid?

Hendrik: Nee, voor de nacht. Kan ik m er zo inhangen als het koud is, dan hoef ik er niet uit. (*lacht*) Alleen bij hoge noot hè maat....

Gijs: Wat inhangen? (*snapt er echt niets van*) Wat moet je er 's nachts in hangen? Waarom 's nachts?

Hendrik: (*wordt moe van onnozelheid van Gijs*) Pfff....(*heeft pakje brood*) Hier, je ontbijt. (*klapt boterham open en kijkt*) Met kaas.

Gijs: Lekker, heb best trek hoor (*neemt hap*).

Hendrik: (*heeft nog een pakje brood en neemt ook een hap en trekt vies gezicht*) Mmmm, deze is niet erg van gisteren of vandaag.... (*pakt boterham van Gijs af en geeft Gijs de boterham van hem en eet duidelijk smakelijker*)

Gijs: (*eet gewoon door*) Even nog over net...als ik jou kwijtraak heb ik niets meer.

Hendrik: (*nonchalant*) Zo gaat dat in het leven.

Gijs: Hoe lang wonen we nu al samen?

Hendrik: (*zucht*) We wonen niet samen, we delen alleen dezelfde brug. (*gaat door met spullen uit zijn wagen halen en eten- alsof hij tegen zichzelf praat*) Zie jij iets hier dat op een deur en muren lijkt? Ramen waar gordijnen voor hangen? Zie je een tuinpad? Een balkon? Een keuken? Een badkamer? Een douchecabine? Zie je ook maar iets dat op een huis lijkt? (*lacht*) Samenwonen, hoe kom je erbij? (*in zichzelf*) Woonde ik maar samen....

Gijs: Maar we delen toch samen een bed?

Hendrik: Noodzaak! (*wordt weer een beetje boos*) Alsjeblieft Gijs, haal je geen gekke dingen in je hoofd. Dat we een bed delen, als je het een bed wilt noemen, wil verder helemaal niets zeggen. We willen gewoon allebei niet op de grond slapen.

Gijs: Maar, omdat we.....

Hendrik: (*reageert nu niet meer op Gijs zijn verhaal en zegt hard en trots*) Kijk eens! Kijk toch eens! Lag hier gewoon om de hoek. Het had gewoon zo moeten zijn. Let jij maar eens op.

Gijs: *(even stil)* Een koffer?

Hendrik: *(bewonderd)* Noem je dit een koffer? Gewoon....een koffer?

Gijs: *(kijkt aandachtig)* Tja....nu je het zegt....denk ik ook... dat het een....of geen *(snel)* koffer is, maar....*(maar weet ook niet hoe hij het anders moet noemen)*

Hendrik: Wel een koffer!! Dit, Gijs, is een echte *(ruikt)* kalfsleren kantoorkoffer.

Gijs: *(snapt niet wat er zo bijzonder aan is)* We hebben toch geen kantoor om...

Hendrik: *(sist)* Ssstt....En deze kalfsleren kantoorkoffer Gijs, *(spreekt langzaam)* gaat mijn leven heel aangenaam veranderen. Voorgoed!

Gijs: *(doet geïnteresseerd maar snapt er niets van)* Oké.

Hendrik: *(staat te proberen om de cijferslotjes open te krijgen)* Want hiermee ...*(mompelt)* als ik hem open kan krijgen...

Gijs: *(krijgt het restje boterham van Hendrik in zijn handen geduwd en eet de boterham verder op, alsof dat normaal is)* Ja?

Hendrik: Heb ik echt heel duidelijk weer kans op een baan. Wat zeg ik, binnenkort heb ik gewoon een baan.

Gijs: Wat ga je doen dan?

Hendrik: Een kantoorbau, uilskuiken! *(rommelt nog steeds aan slotje van de koffer)* En met een baan...

Gijs: Een kantoorbau...

Hendrik: *(geïrriteerd dat hij steeds in de reden wordt gevallen)* En met een baan...kan ik een huis kopen.

Gijs: *(gaat meehelpt met het andere slotje)* Wat voor huis?

Hendrik: Gewoon...een huis! Met een dak erop en muren er omheen. Is dat nou zo belangrijk om te weten op dit moment. *(gaat weer verder)* En als ik een baan én een huis heb...

Gijs: Ja?

Hendrik: Dan hoef ik ook mijn eten niet meer uit de Kliko-Taria vandaan te halen.

Gijs: Oké.

Hendrik: *(kijkt vragend naar Gijs voor de samenvatting)* Dus Gijs...

Gijs: *(neemt nu heel de koffer over om open te krijgen, half luisterend)* Ja?

Hendrik: Dat betekent...

Gijs: *(kijkt heel onnozel rond, omdat hij echt niet weet wat er nu van hem wordt verwacht)* Tjonge...tja...eh....nou ja....*(meer tegen zichzelf)* even denken, ik moet een goed antwoord geven... *(Dan loopt Catarina twijfelend over het toneel voorbij, kijkt rond en loopt snel weer door. Ze trekt een dure koffer op wielen, een aantal*

tassen en één in haar hand en is op en top gekleed)
Hendrik: *(fluit)* Hallo daar! *(Catarina, zeer ongemakkelijk, zet nu geschrokken de pas erin en verdwijnt weer van het toneel. Gijs en Hendrik kijken haar verbaasd na)*
Gijs: Dat was een vrouw?
Hendrik: Joh, serieus? Meen je dat nou echt? Zag jij gelijk dat dat een vrouw is? Wauw écht heel scherp van je.
Gijs: *(helemaal blij voor het compliment en lacht onnozel met grote uithalen)* Ja, ik zag dat gelijk.
Hendrik: Zoveel komen er hier niet voorbij. Daar hadden we iets mee moeten doen.
Gijs: *(bedenkkelijk)* Iets mee moeten doen? Wat dan bijvoorbeeld, Hendrik?
Hendrik: Wat denk je nou zelf? Ik had haar *(denkt na)*...(zwoel) kunnen vangen?
Gijs: Vangen? Dat is gek. Je gaat toch geen vrouw vangen. Ik vind vrouwen eng. Ze kijken soms zo eng.
Hendrik: Praat voor jezelf. Ik heb namelijk he-le-maal geen angst voor vrouwen.
Gijs: Echt niet? Maar eh... waarmee eigenlijk vangen Hendrik, we hebben toch geen net?
Hendrik: Ongelooflijk. Jij bent echt zo enorm onnozel. En nee, jij had geen kans van slagen gehad, maar ik had haar kunnen vangen. *(kijkt zelfingenomen)*. Met mijn ongelooflijk onuitputtelijke charme.
Gijs: Dat is...?
Hendrik: Kijk, zo doe je dat *(strijkt over zijn haar, trekt zijn hoofd wat schuin, trekt één wenkbrauw op en kijkt zwoel naar Gijs)*. Let op. *(praat met zware stem en rustige stem)* Hello lady, wat zit je rok goed in de pasvorm. Je ontnemt me de adem. *(maakt een ouderwetse buiging, houdt zijn adem enige tijd in en blaast dan duidelijk bijna stikkend uit)*. Zie je, zo doe je dat. Heel simpel.
Gijs: *(kijkt ongelukkig achterom, om zeker te zijn dat het voor hem bedoeld is)* Wat praat je raar.
Hendrik: *(beetje boos, omdat Gijs het niet snapt)* Dat hoort zo! Probeer jij het dan eens? Durf te wedden dat het jou niet lukt.
Gijs: *(trekt hele rare gezichten om in vorm te komen, haalt zijn hand onhandig door zijn haar. Doet het tegenovergestelde van zwoel en denkt dan na)* Eh...wat moest ik ook al weer zeggen?
Hendrik Zie je, laat maar! Met jou wordt dat niets.
Gijs: *(verbaasd)* Ik heb nog niet eens iets gezegd?
Hendrik: Maar beter ook. Waar waren we eigenlijk gebleven?
Gijs: *(denkt)* Dat ik iets moest zeggen van jou, maar dat ik even niet

meer weet wat.

Hendrik: (*denkt*) Oh ja...een eigen huis. Dat betekent dus...(zelf voldaan)...dat ik binnenkort...(en is duidelijk blij) ga verhuizen!

Gijs: (*dringt niet tot hem door, is nog bezig met het voorgaande*) Oké.

Hendrik: (*vindt reactie Gijs wel koel*) Verhuizen Gijs! VER-HUI-ZEN!

Gijs: (*even stilte*) Ja, verhuizen! (*snapt het ineens*) Ja, we gaan verhuizen. Leuk!!

Hendrik: (*met nadruk*) Ik ga verhuizen. (*moet nog duidelijker zijn*) Niet wij!

Gijs: Maar...

Hendrik: En ik hier dus niet meer onder de brug hoeft te slapen.

Gijs: (*begint een beetje door te dringen*) Maar, als jij gaat verhuizen...

Hendrik: (*dichter naar Gijs*) Betekent dat, dat wij niet meer samen onder één deken zullen slapen. (*is het ineens zat en word boos en trekt de koffer met een ruk uit de handen van Gijs*) En hou op met dat gerommel aan mijn "toekomst".

Gijs: (*schrikt*) Sorry Hendrik, wilde helpen.

Hendrik: (*duidelijk*) Jij en ik, Gijs...zullen ieder ons eigen weg gaan.

Gijs: (*snapt het dus nog steeds niet*) Misschien moeten we een tang zoeken om...

Hendrik: (*wordt nu heel boos om Gijs zijn onnozele reactie*) Dat je je niet meer als een hijgend hert aan me vast kan klampen. Dat je 's nacht het hele bed voor je eigen alleen hebt.

Gijs: (*wordt onrustig van de boze toon van Hendrik. Steekt zijn vinger op, omdat hij graag iets wil zeggen*) Hendrik...ik denk dat...

Hendrik: Dat je kan draaien en koprollen in je bed, net zo lang als jezelf wilt. Al duurt het de hele nacht lang.

Gijs: Ik eh...

Hendrik: Dat je jouw gevonden brood helemaal alleen op mag eten. Zittend of liggend wat je maar wilt. En dat je geen last meer van me hebt als ik de Mac. Donaldbakjes uitlik.

Gijs: Ja maar...

Hendrik: (*nog steeds boos*) Met geluid!

Gijs: (*begint nu door te dringen*) Hendrik...

Hendrik: Dat ik gewoon mijn gasvorming kan lozen, zonder dat er ineens naast me met de dekens wordt gewapperd....omdat je er zonodig niets, maar er dus duidelijk iets (!) van wilt zeggen. Zo heel irritant duidelijk!

Gijs: (*voorzichtig*) Mag ik nu iets zeggen?

Hendrik: Nee! En dat ik eindelijk kan gaan en staan zonder dat jouw schaduw aan die van mij zit vastgenageld. (*moet er even van bijkomen*)

Gijs: (*ellendig*) Ik denk dat ik het begrijp. Dat je wilt vertellen....ik bedoel.....bedoel je.....dat je....hier weggaat?

Hendrik: (*geïrriteerd*) Hè hè (*kijkt overdreven op zijn denkbeeldige horloge*) Gijs jongen, je was snel deze ronde. Heeft maar 5 minuten geduurd voor het kwartje viel. (*zucht*) Nee, ik maak me over jou geen zorgen. Jij gaat er echt wel een keer komen. Vraag me niet wanneer en hoe, maar het gaat echt een keer gebeuren hoor.

Gijs: (*dan breekt er ondraaglijke paniek uit. Gijs rent over het toneel. Verliest schoenen, rent over het bed heen en weer. Struikelt over de rommel die er ligt en duikt tenslotte op zijn knieën voor Hendrik neer en slaat zijn armen stevig om de benen van Hendrik heen. Alsof hij hem nooit meer los wil laten en jammert*) Je maakt een grapje! Zeg dat het een grapje is! Hendrik, dit is niet leuk. Dit is een grapje, een grapje, een grapje. Je laat me niet alleen. Je laat me niet alleen Hendrik. Ik ben niets zonder jou. Alsjeblieft, neem me met je mee. Alsjeblieft Hendrik. Ik zal echt alles voor je doen, maar neem me alsjeblieft met je mee. (*huilt*) Ik wil niet alleen blijven

Hendrik: (*is nu alleen nog met zichzelf bezig. Met rechte rug spreekt hij zijn denkbeeldige en toekomstige personeel toe*). Dat ik het helemaal heb gemaakt. Als baas van een grote groep werkers. Met behulp van deze kantoor...

Gijs: (*jammert en zit als een verslagen dier aan de voeten van Hendrik*) Ik kan niet zonder je. Ik doe geen oog meer dicht.

Hendrik: (*probeert Gijs van zijn voeten weg te werken, terwijl hij doorpraat*) Dat ik, dankzij alle belangrijke papieren in mijn kalfslederen kantoorkoffer een bedrijf van de ondergang heb gered. Een heel belangrijk multinesbedrijf. Echt heel belangrijk!

Gijs: Ik wil alles voor je doen, maar neem me mee. Ik kan dan toch je hulp in de huishouding zijn. Als je een belangrijke baan hebt, kan je dat er toch niet ook nog bij hebben. (*smeekt*) Ik kan je koffer dragen als je dat fijn vindt. Dat geeft niet. Echt niet. Ik doe het graag.

Hendrik: (*negeert*) Dat ik kan zeggen bij de nieuwjaarsborrel: "Een jaar geleden stonden we nog voor een diepe afgrond, maar sindsdien hebben we een enorme stap voorwaarts gedaan met z'n allen". (*is het gestuntel van Gijs nu goed zat*) En nu wegwezen!

Gijs: (*huilt, jammert, ten einde raad*) Nee, Hendrik. Laat me niet alleen. Alles, alles zal ik voor je doen. Alles. Hendrik Pleeeeeees? (*Dan komt Miranda het toneel opgelopen. Loopt het toneel op zonder dat ze Hendrik en Gijs direkt in de gaten heeft en is overdreven gelukkig, met zichzelf en met het leven. Gijs veegt zijn tranen en trekt zo snel bij, dat het net lijkt of hij het vertrek van*

Hendrik alweer is vergeten)

Miranda: (*Miranda komt zingend op*) Het leven is mooi. Je voelt je nooit alleen, als je naar de vogels kijkt. Contact, contact, met moeder aarde. Open je ogen, je oren en adem nu maar diep...

Hendrik: Ongelooflijk, volgens mij hebben ze de toegangskaarten in de uitverkoop gegooid. (*verbaasd*) Weer één. Ook goedemorgen.

Miranda: (*schrikt*) Oh, schrik ik even. Neemt u mij niet kwalijk. Het voelde heel even lichtelijk ontaard. Wat staat u hier zo vlak vlak voor mij? Ervaart u dat als prettig?

Gijs: (*Wil duidelijk een compliment van Hendrik, haalt zijn hand door zijn haar en probeert onnozel zwoel te kijk en praat met rare stem*) Hallo...eh (*weet het woord lady niet*) eh....nou ja....je rok zit mooi strak.

Hendrik: (*tegen Gijs*) Bril nodig? Bij deze zit haar rok niet echt strak om haar heupen gedraaid hoor, dus dit slaat nergens op Gijs. Zo vang je niets. (*tegen Miranda*) Prettig, wat is prettig? Ik sta hier gewoon. (*haalt schouders op en tegen zichzelf*)

Miranda: Wat doen jullie hier? Zoekende? Zoekend naar de fijnheid van het leven. Dat zou fijn zijn, de mensheid is voor samen. Samen in alle eenvoud.

Hendrik: (*verbaasd*) Huh... Samen. De mensheid voor samen? (*kijkt rond*) Eenvoud klopt, maar samen?

Miranda: Samen kunnen we de kring vergroten. Wat denkt u?

Hendrik: (*verbaasd*) Hallo zeg? Wie hebben we hier, dat denk ik.

Gijs: (*is inmiddels gaan staan*) Kring. Nou eh, dat is lang geleden dat ik een kringspel heb gedaan. Lijkt me leuk.

Miranda: Puur. U bent nog puur, (*geeft tevreden over zichzelf een knipoog*) dat is fantastisch om u als mens te mogen ontmoeten. Dank daarvoor. Heel mooi!

Gijs: (*onnozel*) Graag gedaan! (*en geeft Hendrik een tevreden porretje, zo blij is hij met het compliment*)

Hendrik: Eh juffrouw van de geitenhoederij, als ik zo vrij mag zijn, tenminste, dat denk ik als ik naar je sokken en sandalen kijk... Eh...wij zijn niet zoekende. Net nog wel, maar nu ineens niet meer. Dat dat even duidelijk is.

Miranda: U straalt wel uit dat u zoekende bent. U heeft dat waarschijnlijk zelf niet in de gaten.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto